

DECIZIE

22 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând cererea de recurs declarată de Donea Petru,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Procuratura Anticorupție, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova către Donea Petru, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției, cu privire la încasarea cheltuielilor de extrădare,

împotriva încheierii din 21 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost resituită cererea de apel depusă de Donea Petru împotriva hotărârii din 28 decembrie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă,

c o n s t a ț ă:

La 18 iulie 2019, Procuratura Anticorupție, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova au înaintat acțiune către Donea Petru, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției, cu privire la încasarea cheltuielilor de extrădare.

Prin hotărârea din 28 decembrie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, acțiunea a fost admisă și s-a încasat de la Donea Petru în beneficiul bugetului de stat suma de 23 301,14 lei cu titlu de cheltuieli de extrădare și suma de 699,03 lei cu titlu de taxă de stat de care a fost scutit reclamantul la depunerea acțiunii.

La 13 februarie 2021 (prin intermediul serviciului poștal), Donea Petru a depus cerere de apel împotriva hotărârii din 28 decembrie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central, solicitând casarea acesteia.

Prin încheierea din 21 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost restituită cererea de apel depusă de Donea Petru împotriva hotărârii din 28 decembrie 2020 a Judecătoriei Comrat, sediul Central în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La 08 iunie 2021, Donea Petru a declarat recurs împotriva încheierii din 21 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, prin care a solicitat casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei decizii prin care acțiunea să fie respinsă.

În motivarea recursului, s-a invocat faptul că recurentul nu cunoaște limba rusă, iar procesul în fața primei instanțe nu a fost desfășurat în limba de stat, recurentul fiind lipsit de dreptul de a beneficia de serviciile unui translator. Totodată, Donea Petru s-a referit la netemeinicia hotărârii primei instanțe, fără a argumenta temeiurile de casare a încheierii pe care o contestă.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în cererea de recurs și prevederile legale, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Donea Petru este neîntemeiat și necesită a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

În conformitate cu art. 110 din Codul de procedură civilă, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Potrivit materialelor cauzei, încheierea din 21 mai 2021 a Curții de Apel Comrat a fost expediată recurentului la 25 mai 2021 (f.d. 63, vol. II) și recepționată de acesta la 02 iunie 2021 (f.d. 64, vol. II), cererea de recurs fiind înregistrată la 08 iunie 2021 (f.d. 68, vol. II). Astfel, Colegiul constată că recursul a fost declarat în termen.

În conformitate cu art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 428 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de recurs, emisă după examinarea recursului împotriva încheierii, rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței la data emiterii. Copia deciziei se remite părților în termen de 5 zile de la data emiterii.

În speță, se constată că prin încheierea din 21 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, a fost restituită cererea de apel depusă de Donea Petru împotriva hotărârii din 28 decembrie 2020 a Judecătoria Comrat, sediul Central în temeiul art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 369 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelul a fost depus în afara termenului legal, iar apelantul nu solicită repunerea în termen sau instanța de apel a refuzat să efectueze repunerea în termen.

Potrivit prevederilor art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile *de la data pronunțării dispozitivului hotărârii*, dacă legea nu prevede altfel.

Mai mult, dispozițiile art. 362 alin. (3) din Codul de procedură civilă constituie o garanție a dreptului de apărare, legiuitorul urmărind că persoanele, care din motive întemeiate au omis termenul de apel, pot fi repuse de către instanța de apel, în baza cererii. Totodată, repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile,

calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Potrivit cererii de recurs, Donea Petru nu a argumentat omiterea termenului de depunere a cererii de apel și nu s-a referit la temeiurile casării încheierii contestate, expunându-se exclusiv asupra fondului cauzei.

Colegiul reține că, recurentul a fost citat legal pentru ședințele desfășurate în prima instanță, iar în ședința de judecată din 21 decembrie 2020, în care a fost examinat litigiul în fond, recurentul Donea Petru, fiind deținut în Penitenciarul-5 Cahul, a participat prin intermediul videoconferinței (f.d. 17-18, vol. II). Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată din 21 decembrie 2020, instanța a amânat pronunțarea hotărârii pentru 28 decembrie 2020, ora 13.30.

Respectiv, recurentul a cunoscut momentul în care urma a fi pronunțată hotărârea și nu a probat impedimentele de a o contesta în termenul specificat în art. 362 alin. (1) din Codul de procedură civilă. Or, momentul din care urmează a fi calculat acest termen este clar delimitat de către legiuitor, acesta fiind determinat *de momentul pronunțării hotărârii*, și nu de momentul recepționării copiei acesteia de către participantul la proces.

Colegiul relevă că, potrivit art. 61 din Codul de procedură civilă, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Suplimentar, în conformitate cu prevederile art. 116 din Codul de procedură civilă, persoanele care, din motive întemeiate, au omis termenul de îndeplinire a unui act de procedură pot fi repuse în termen de către instanță. Cererea de repunere în termen se depune la instanța judecătorească care efectuează actul de procedură și se examinează în ședință de judecată. Participanților la proces li se comunică locul, data și ora ședinței. Neprezentarea lor însă nu împiedică soluționarea repunerii în termen. La cererea de repunere în termen se anexează probele ce dovedesc imposibilitatea îndeplinirii actului. Totodată, trebuie efectuat actul de procedură care nu a fost îndeplinit în termen (să fie depusă cererea, să fie prezentate documentele respective etc). Repunerea în termen nu poate fi dispusă decât în cazul în care partea și-a exercitat dreptul la acțiune înainte de împlinirea termenului de 30 de zile, calculat din ziua în care a cunoscut sau trebuia să cunoască încetarea motivelor care justifică depășirea termenului de procedură.

Este de menționat faptul că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia încheierii supuse recursului la momentul adoptării acesteia. În așa mod, materialele cauzei atestă faptul că, la data pronunțării încheierii contestate, la materialele cauzei nu erau anexate probe incontestabile care să certifice faptul imposibilității apelantului de a contesta hotărârea în termen. Respectiv, Colegiul susține poziția instanței de apel cu privire la faptul că apelantul nu a probat motivele omiterii termenului de depunere a cererii de apel.

Astfel, legislația procedurală de rând cu stabilirea anumitor drepturi procedurale participanților la proces, instituie și obligația părților de a se folosi cu bună-credință de drepturile lor procedurale, în scopul contracarării oricăror abuzuri de drepturi, la caz, crearea unei concluzii false de prelungire a termenului de depunere a apelului. Respectiv, reînnoirea acestui termen pe motive, care nu au putere de convingere, poate fi contrară principiului securității raporturilor juridice.

Potrivit dispozițiilor art. 10 alin. (1)-(3) din Codul de procedură civilă, sancțiunile procedurale sunt urmările nefavorabile, stabilite de normele de drept procedural civil, care survin pentru subiectul obligat în raport procedural în caz de neîndeplinire sau de îndeplinire defectuoasă a unui act de procedură, precum și în caz de exercitare abuzivă a unui drept procedural. Efectuarea necorespunzătoare a actelor de procedură va fi invocată, în fiecare caz de comitere a încălcării legii, de către judecător sau de participantul care are interes să o invoce. Sancțiunile procedurale vizează atât actele de procedură ale instanței judecătorești, ale participanților la proces, cât și ale persoanelor legate de activitatea acestora și, în funcție de prevederile legii, constau în anularea actului procedural defectuos, în decăderea din drepturi pentru neîndeplinire în termen a actului de procedură, în obligația de a completa sau a reface actul îndeplinit cu nerespectarea legii, în restabilirea în drepturile încălcate, în aplicarea amenzii judecătorești, în alte măsuri prevăzute de lege.

Articolul 6 par. (1) al Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, garantează fiecăruia dreptul de a se adresa unui tribunal pentru ca ultimul să se pronunțe asupra drepturilor și obligațiilor sale civile. În acest sens, este de menționat că limitarea accesului la o curte sau la un tribunal nu se conciliază cu art. 6 par. (1) al Convenției decât în cazul în care acestea urmăresc un scop legitim și există un raport de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul vizat.

Din această perspectivă, instanța de recurs concluzionează că, recursul declarat de Donea Petru împotriva încheierii din 21 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, este neîntemeiat, iar actul de discreție al instanței de apel urmează a fi menținut de către instanța de recurs.

Luând în considerație cele expuse și în temeiul art. 427 lit. a), art. 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Donea Petru.

Se menține încheierea din 21 mai 2021 a Curții de Apel Comrat, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Procuratura Anticorupție, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova către Donea Petru, intervenient accesoriu Inspectoratul General al Poliției, cu privire la încasarea cheltuielilor de extrădare.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru

